İlk Davada İstenmeyen Faiz

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Bölge Adliye Mahkemesi İstanbul BAM 14. Hukuk Dairesi	12.02.2026	Kaldırma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2023/1881	2026/239	TBK 121, TBK 122, TBK 146, TBK 152, TTK 8, 3095 m.2

ÖZET

Banka şubesindeki mevduat ve yatırım fonu hesabından sahte imzayla çekilen paranın önceki davada istenmeyen dönem faizinin ayrı davayla istenebileceği, on yıllık zamanaşımına tabi olduğu ve harçlandırılan bu faize temerrüt faizi işletilebileceği kabul edildi.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/ilk-davada-istenmeyen-faiz-ayri-dava-fon-hesabi-bam-2026-239/ →

Karar metni

Adalet Bakanlığı Bedesten sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

T.C.

İSTANBUL

BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ

14. HUKUK DAİRESİ

DOSYA NO : 2023/1881

KARAR NO : 2026/239

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A

İ S T İ N A F K A R A R I

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : İstanbul Anadolu 6. Asliye Ticaret Mahkemesi

TARİHİ: 06/06/2023

NUMARASI: 2021/696 Esas - 2023/490

DAVA: Alacak (Bankacılık işlemlerinden kaynaklanan)

Taraflar arasındaki alacak davasının ilk derece mahkemesince yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerle davanın kısmen kabulüne dair verilen hükme karşı, davacı ve davalı vekillerince istinaf yoluna başvurulması üzerine Dairemize gönderilmiş olan dava dosyası incelendi, gereği konuşulup düşünüldü.

TARAFLARIN İDDİA VE SAVUNMALARININ ÖZETİ

Davacı vekili, dava dilekçesinde özetle; davanın dayanağının İstanbul Anadolu 2. Asliye Ticaret Mahkemesinin Yargıtay onayından geçerek kesinleşen 2008/906 E. 2017/425 K. sayılı dosyası olduğunu, anılan davada müvekkilinin 68.563,00 TL mevduatının ıslah tarihi olan 01.04.2015 tarihinden itibaren faiziyle birlikte tahsiline karar verildiğini, dava dilekçesinde talep edilmeyen faiz tahsili için davalıya Kadıköy ..... Noterliğinin ....05.2017 tarihli ihtarının gönderildiğini, ihtarda 09.07.2007 tarihinden ıslah tarihi olan 01.04.2015 tarihine kadar işlemiş faizin yedi gün içinde ödenmesinin istendiğini, önceki yargılamada açıklandığı üzere müvekkilinin on yıl boyunca çalıştığı davalı bankanın ..... Şubesinde TL, USD, EURO, ... mevduat hesaplarının yanı sıra yatırım fonu hesaplarının da bulunduğunu, müvekkilin 01.08.2008 tarihinde şubedeki tüm mevduat hesaplarını çekmek istediğinde, kendisine toplam 208.000,00 TL mevduatı bulunduğunun ve bunun 68.503,00 TL'lik bölümünün yatırım hesabında olduğunun söylendiğini, ancak paranın çekilmesi sırasında bu miktarda para bulunmadığının anlaşıldığını, 01.08.2008 tarihinde fon hesabında 68.563 TL olmasına rağmen 19 dakika sonra sunulan yeni ekstrede paranın bilgisayar hatası nedeniyle göründüğü ve aslında hesapta para bulunmadığının belirtildiğini, müvekkilinin hesabındaki paraların sahte imzalarla çekildiğini, hesap hareketlerinin müvekkiline ait olmadığını, bu nedenle asıl davada fazlaya ilişkin haklar saklı tutularak 10.000 TL talep edildiğini, yapılan incelemede dekontlardaki imzaların sahte olduğunun anlaşılması üzerine ıslahla talep edilen 68.563 TL'nin ıslah tarihinden itibaren faiziyle birlikte tahsiline karar verildiğini, ancak 68.563,00 TL alacağa ilişkin dava dilekçesinde yer almayan faize ilişkin, olay tarihi olan 09.07.2007 tarihinden ıslah tarihi olan 01.04.2015 tarihine kadar işlemiş temerrüt faiz alacağının munzam zarar olarak tahsili için davalıya gönderilen ihtarın 30.05.2017 tarihinde tebliğ edildiğini, ihtara rağmen ödeme yapılmadığını ileri sürerek, toplam 98.600 TL faiz alacağının yıllık % 9 oranında az olmamak üzere artan oranlarda işleyecek avans faiziyle birlikte tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.Davalı vekili, savunmasında özetle; davadaki taleplerin hukuka aykırı olduğunu, davanın yetkisiz mahkemede açıldığını, İstanbul mahkemelerinin davacının bu davadaki 09.07.2017 ile 01.04.2015 tarihleri arasındaki faiz talebinin zamanaşımına uğradığını, talebin dayanağı olan mahkeme kararının kesinleşmediğini, müvekkili bankanın temerrüde düşürülmediğini, davanın derdest olduğunu, talep haksız olmakla birlikte ilk davanın bekletici mesele yapılması gerektiğini savunarak, davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

İLK DERECE MAHKEMESİ KARARININ ÖZETİ

İlk Derece Mahkemesince yapılan yargılama sonucunda; "...Uyuşmazlık; İstanbul Anadolu .....Asliye Ticaret Mahkemesinin 2008/906 E. -2017/425 K. Sayılı dosyasında bankacılık işlemlerinden kaynaklı alacak davasında dava dilekçesinde talep edilmeyen faizin tahsili için dava

açmakta haklı olup olmadığı faiz isteminin zamanaşımına uğrayıp uğramadığı, uğramadığı takdirde alacak miktarının ne olduğu şeklinde tespit edildi. Faiz, gününde ödenmesi gereken alacak veya tazminatın gecikmesinden doğan zararın bedelidir. Asıl alacak veya tazminatın eklentisi bir ek zarar niteliğinde olup, kural olarak, asıl alacak veya tazminat davası açılırken ya da icra kovuşturulması yapılırken faiz de istenir. Bu nedenle, faiz alacağı, asıl alacak veya tazminatın zamanaşımı sürelerine bağlıdır. Bu konuda 818 sayılı Borçlar Yasası'nın 131. maddesinde 'Asıl alacak zamanaşımına uğrayınca, faiz ve benzeri ek alacaklar da zamanaşımına uğramış olur' denilmiştir. 6098 sayılı yeni Borçlar Yasası 152. maddesine göre de: 'Asıl alacak zamanaşımına uğrayınca, ona bağlı faiz ve diğer alacaklar da zamanaşımına uğramış olur.'Önceki ve sonraki, her iki yasa hükmü yorum gerektirmeyecek kadar açıktır. Olağan alacaklara ilişkin gecikme faizinin de, haksız eylemlere ilişkin tazminat faizinin de zamanaşımı süreleri, asıl alacağın ve tazminatın zamanaşımı süreleridir.Faiz, zaman geçtikçe doğan bir alacak olmakla, davanın açıldığı tarihten geriye doğru 'asıl alacağın zamanaşımı süresi kadar' faiz istenebilir. Somut olayda faiz alacağının dayanağı İstanbul Anadolu 2.Asliye Ticaret Mahkemesinin 2008/906 E. -2017/425 K. Sayılı dosyasında bankacılık işlemlerinden kaynaklı alacak davası olup zamanaşımı süresi 10 yıl olup davanın süresinde açıldığı anlaşılmakla davalının zamanaşımı itirazı yerinde görülmemiştir.Tüm dosya kapsamı ve yasal deliller birlikte değerlendirildiğinde; usulsüz bir şekilde taklit edilen imza ile davacının hesabından 68.000 USD usulsüz para çekildiği gerekçesi ile İstanbul Anadolu .....Asliye Ticaret Mahkemesinin 2008/..... Esas sayılı dosyasında 68.563,00 TL alacağın davalıdan tahsili ile davacıya ödenmesine karar verildiği (ilgili dosyada alınan bilirkişi raporları incelemesinde sahte imza ile ödeme talimatı verildiği yapılan işlemin usulsüz olduğu davacının davasında haklı olduğu kanaatine varılmıştır.) ancak davacının işbu davada faiz talebinde bulunmadığı anlaşılmış alınan bilirkişi raporunda bu dönem için işlemiş temerrüt faiz oranının 93.584,46 TL olduğu anlaşılmakla bu miktar yönünden davanın kabulüne karar verilmiştir. Öte yandan davacı taraf faiz talebinde bulunmuş ise de TTK'nun 8. maddesi gereğince faize faiz yürütülemeyeceğinden faiz alacağına faiz işletilmesi talebinin ise reddi..." gerektiği gerekçesiyle, davanın kısmen kabulü ile 93.584,46 TL alacağın davalıdan tahsili ile davacıya verilmesine, karar verilmiştir. Davacı vekili tarafından sunulan 17.10.2017 tarihli dilekçe ile mahkeme ilamında faiz oranı ve faizin başlangıcı hakkında bir hüküm bulunmaması nedeniyle hükmün infazının mümkün olmadığı gerekçesiyle ek karar verilerek hükmün tamamlanması istenmiştir. Mahkemenin 19.07.2023 tarihli hükmün tamamlanmasına ilişkin ek kararında; "TBK'nın 121/son maddesi gereğince faize faiz yürütülmesi mümkün olmadığından, davacının faiz talebinin reddine" ibaresinin hüküm fıkrasının 8. maddesi olarak eklenmesine, HMK'nın 305/A maddesi gereğince karar verilmiştir. Davalının istinaf başvurusunda, hükmün faiz alacağına ilişkin olmasına rağmen bu hususun belirtilmemesi karşısında ilk derece mahkemesince oluşturulan 03.08.2023 tarihli tavzih kararı ile; hüküm fıkrasındaki alacağın faiz alacağı olduğu belirtilerek hüküm fıkrasının birinci maddesi 93.584,44 TL faiz alacağının davalıdan tahsili ile davalıya verilmesine, şeklinde karar verildiği anlaşılmıştır.

İlk derece mahkemesinin kararına karşı, her iki taraf vekillerince istinaf başvurusunda bulunulmuştur.

İLERİ SÜRÜLEN İSTİNAF SEBEPLERİ

Davacı vekili, istinaf başvuru dilekçesinde özetle; Mahkemenin ilk kararı ile 06.06.2023 tarihli ek kararının ve 19.07.2023 tarihli kararlarının hatalı olduğunu, mahkemece davanın kabulüne karar verilmesine karşın faiz yürütülmemesinin hatalı olduğunu zira bu alacağın ana para alacağına ilaveten ayrıca faiz eklenmek suretiyle ortaya çıkan toplam alacak olmadığını, davacı tarafından ıslah tarihine kadar herhangi bir faiz ödenmediğini, bir çok yüksek mahkeme kararında dava ile ıslah tarihi arasındaki faiz alacağının müddeabih hâline getirilmesi hâlinde bu alacağa faiz uygulanacağının kabul edildiğini, temerrüt faizi ile karşılanmayan munzam zarara ilişkin olarak hüküm kurulmamasının hatalı olduğunu, alacağın zamanında ödenmemesi nedeniyle müvekkilinin iş yerini kapatmak zorunda kaldığını, borçlunun 09.07.2007 tarihinde temerrüde düştüğünü ve alacağın muaccel olduğunu, bu tarih ile önceki davadaki ıslah tarihi arasında faiz alacağı bulunduğunu, bu nedenle ilk derece mahkemesinin kararının bu bakımlardan hatalı olduğunu, Tavzih kararına karşı istinaf başvurusunda ise alacağa faiz yürütülmeden hüküm kurulmasının hatalı olduğunu, harcı ödenerek müdeabih haline getirilen alacak bakımından faiz uygulanması gerektiğini, Bu nedenlerle ilk derece mahkemesinin istinafa konu asıl kararının ve ek kararlarının usule ve yasaya aykırı olduğunu belirterek, kararın kaldırılmasına ve davanın tam kabulüne karar verilmesini istemiştir.Davalı vekili, istinaf başvuru dilekçesinde özetle; Mahkemece zamanaşımı itirazının dikkate alınmadığını, davacının daha önce asıl alacak için açtığı İstanbul Anadolu 2. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2008/906 E. sayılı dosyasında yasal faizi ile tahsil ettiği alacağın yeniden faizini talep ettiğini, ayrıca davacının ilk davada talep etmediği oran üzerinden faizi bu davada talep ettiğini, ilk davada talep edilmeyen faiz alacağının, bu dava bakımından zamanaşımına uğradığını, TBK'nın 72. maddesi uyarınca talebin iki ve on yıllık zamanaşımına tabi olduğunu, zarar görenin zararı ve tazminat yükümlüsünü öğrendiği tarihten itibaren iki yıl içinde alacağın zamanaşımına uğradığını, ilk davanın sadece dava konusu edilen alacak bakımından zamanaşımından kestiğini, faiz bakımından zamanaşımını kesmediğini, Davacının munzam zararının oluştuğunu somut delillerle kanıtlaması gerektiğini, bu hususta soyut bir ispatın yeterli olamayacağını, bir çok Yargıtay kararında belirtildiği üzere, dolar kurundaki artış, serbest piyasadaki faiz oranlarının yüksek olması gibi nedenlerin alacaklıyı ispat yükünden kurtaramayacağını, 26.04.2023 tarihli ek bilirkişi raporuyla munzam zararın ne şekilde oluştuğuna ilişkin detay verilmediğinin belirlendiğini, müvekkilinin bu uyuşmazlıkta kusur ve sorumluluğunun bulunmadığını, müvekkilinin davacı hesabından, davacının bilgisi dışında üçüncü kişilere ödeme yapmadığını, usulsüz olduğu belirtilen işlemlerin yaklaşık bir yıl sürdüğünü, bu süreçte hesapların incelenmemiş olmasının hayatın olağan akışına aykırı olduğunu, iddia edilen zararın oluşumunda davacının bir kusurunun bulunup bulunmadığının da incelenmesi gerektiğini, oysa yargılamanın hiç bir aşamasında davacının kusurunun irdelenmediğini, davacının zararının doğumuna ve artmasına neden olduğunu, alacağın faizi ile birlikte tahsil edilmesi nedeniyle yeni hükümle birlikte mükerrer tahsilat oluşacağını zira önceki kararda alacağın 58.563,00 TL'sine 02/04/2015 ıslah tarihinden itibaren yasal faiz uygulanması suretiyle, 68.563,00-TL'nin tahsiline karar verildiğini, faiz işlenerek ortaya çıkan bir alacağa tekrar 09.07.2007 ila 01.04.2015 tarihleri arasında faiz işletilmesinin kabul edilemeyeceğini, Mahkemece davacının daha önce açtığı davalar incelenmeden karar verildiğini, bu davaya ek olarak İstanbul Anadolu ..... Tüketici Mahkemesinin 2021/..... Esas sayılı dosyası ve İstanbul Anadolu ..... Tüketici Mahkemesinin 2020/..... Esas sayılı dosyalarında dava açıldığını, 2021/.... Esas sayılı dosyada 16.000,00 USD'nin olay tarihi olan

09.07.2007 tarihinden itibaren işleyecek avans faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verildiğini, istinaf incelemesi sonucu İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 14. Hukuk Dairesinin 2021/1967 Esas, 2023/1029 Karar sayılı ilamı ile kararın kaldırılarak alacağa 22.06.2017 tarihinden itibaren işleyecek ve yıllık %9 oranını aşmamak üzere 3095 sayılı Kanun'un 4/a maddesi uyarınca hesaplanacak temerrüt faiziyle birlikte tahsiline karar verildiğini, 2020/696 Esas sayılı dosyasında ise bozulan fonlar nedeniyle 100.077,63 TL' nin 09.07.2007 tarihinden itibaren değişen oranlarda avans faiziyle birlikte tahsiline karar verildiğini, İstanbul Anadolu 2. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2008/906 E. Sayılı dosyasında verilen karar ile alacağın 58.563,00 TL kısmının ıslah tarihi olan 02.04.2015 tarihinden itibaren yasal faiziyle tahsiline karar verilerek toplam 68.563,00 TL'ye hükmedildiğini, bu nedenle davacının zararı bulunmadığını, işin esasına dair inceleme yapılmadan ve deliller toplanmadan karar verildiğini, Temerrüt faizinin 93.584,46 TL olduğundan söz edildiğini, oysa müvekkilinin daha önce TBK'nın 117 ve 118. maddesine göre temerrüde düşürülmediğini, müvekkilinni temerrüde düşmede kusuru da bulunmadığını, muaccel bir borç bulunmadığından temerrüdün oluşmadığını, Hükümde faiz alacağı olduğunu belirtilmemesi nedeniyle infaz aşamasında faize faiz uygulanmasına imkân sağlandığını, bilirkişi raporuna yönelik itirazlarının dikkate alınmadığını, Bu nedenlerle ilk derece mahkemesinin istinafa konu kararının usul ve yasaya aykırı olduğunu belirterek, kararın kaldırılmasına ve davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE

Dava, davalı banka nezdinde bulunan davacıya ait mevduat ve yatırım fonu hesabından davacının bilgisi dışında alınan paranın ilk davada talep edilmeyen faizinin tahsili istemiyle açılmış bir alacak davasıdır.İlk derece mahkemesince yapılan yargılama sonucunda davanın kısmen kabulüne karar verilmiş; bu karara karşı, davacı ve davalı vekillerince, yasal süreleri içinde istinaf başvurusunda bulunulmuştur.İstinaf incelemesi, HMK'nın 355. maddesi uyarınca, ileri sürülmüş olan istinaf nedenleriyle ve kamu düzeni yönüyle sınırlı olarak yapılmıştır.Davanın açıldığı mahkemece verilen görevsizlik kararı üzerine çıkan görev uyuşmazlığı İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 37. Hukuk Dairesinin 2021/386 Esas, 2021/1339 Karar sayılı ilamı ile çözülerek ticaret mahkemesinin görevli olduğu belirlenmiştir.Davalı vekilinin, zamanaşımına dayalı istinaf nedeninin incelenmesinde: Bir alacağa bağlı faizin de asıl alacak gibi, zamanaşımı süresi içerisinde talep edilmesi gerekmektedir. Mahkemece davalının zamanaşımı savunması değerlendirilmiştir. Davalı, eldeki davada TBK'nın 72. maddesindeki zamanaşımı süresinin uygulanması gerektiğini, maddede öngörülen zamanaşımı sürelerinin geçtiğini ileri sürmektedir. Ancak anılan maddede düzenlenen zamanaşımı, haksız fiillere ilişkin olup somut olayda bu maddenin değil, taraflar arasındaki mevduat sözleşmesinin tabi olduğu zamanaşımı süresinin uygulanması gerektiği açıktır. Sözleşme zamanaşımı süresi ise 818 sayılı BK'nın 125 ve TBK'nın 146. maddesindeki on yıllık zamanaşımı süresidir. 818 sayılı BK'nın 131. maddesi ile TBK'nın 152. maddesine göre asıl alacak zamanaşımına uğrayınca, ona bağlı faiz ve diğer alacaklar da zamanaşımına uğramış olur. Faiz, zaman geçtikçe doğan bir alacak olmakla, davanın açıldığı tarihten geriye doğru “asıl alacağın zamanaşımı süresi kadar” faiz istenebilir. Somut olayda faiz alacağının dayanağı İstanbul Anadolu 2. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2008/906 E., 2017/425 K. sayılı dosyasında bankacılık işlemlerinden kaynaklı alacak davası olup zamanaşımı süresi olan on yıl içinde davanın açıldığı

anlaşılmakla, davalı vekilinin zamanaşımı itirazı yerinde görülmemiş, bu yöne ilişkin istinaf sebebinin reddi gerekmiştir.Davlı vekili, davacının faiz talep hakkının bulunmadığını ileri sürerek kararı istinaf etmiştir. Dava dosyasının incelenmesinde; davacının hesabında bulunan ve eldeki davanın temelini oluşturan yatırım hesabındaki fonlar nedeniyle davacı tarafından İstanbul Anadolu 2. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2008/906 Esas sayılı dosyasında 10.000 TL'lik kısmi alacak davası açılmıştır. Mahkemece yapılan yargılama sonucunda, davacı vekilince 08.04.2015 tarihli ıslah dilekçesiyle talep 58.563 TL artırılarak 68.563 TL'ye çıkarılmıştır. Dava dilekçesinde faiz talebi bulunmadığı, talebin ıslahla ileri sürülmesi nedeniyle mahkemece alacağın 58.563 TL'lik kısmına ıslah tarihi olan 02.04.2015 tarihinden itibaren faiz yürütülmesine karar verilerek toplam 68.563 TL alacağın tahsiline karar verilmiştir. Bu karara yönelik davalının istinaf başvurusu Dairemizin 25.09.2017 tarih ve 2017/399 -505 E.K.sayılı kararı ile reddedilmiştir. Kararımıza karşı temyiz başvurusu Yargıtay 11. HD'nin 04.03.2019 tarih ve 2018/559 Esas, 2019/1735 Karar sayılı ilamıyla incelenerek reddedilmiş ve hüküm onanmıştır.Eldeki dava 08.06.2017 tarihinde açılmış olup davadaki talep, İstanbul Anadolu 2. Asliye Ticaret Mahkemesinin 2008/906 Esas sayılı dosyasında hükmedilen toplam 68.563 TL alacağın, eylem tarihi olan 09.07.2007 tarihi ile ıslah tarihi olan 01.04.2015 tarihi arasındaki dönemde işlemiş faizin tahsili talebine ilişkindir. Yani davacı, asıl alacağını dava ettiği İstanbul Anadolu 2. ATM'nin 2008/906 E sayılı dosyasında talep etmediği 09.07.2007 tarihi ile ıslah tarihi olan 01.04.2015 tarihi arasındaki işlemiş ticari faizini talep etmektedir. Taraflar arasında daha önce de başka banka hesaplarından haksız çekilen tutarlarla ilgili olarak açılan davalar görülmüştür: Davacının, davalı banka şubesinde bulunan hesabından izinsiz şekilde çekilen paraların tahsili için davacı tarafından çeşitli mahkemelerde davalar açılmıştır. Bu kapsamda İstanbul Anadolu 6. Tüketici Mahkemesinin 2010/10 Esas sayılı dosyasında hesaptan izinsiz çekilen 16.000 USD'nin mevduat faizi ile birlikte tahsiline karar verilmiş, davalı vekilinin istinafı üzerine, Dairemizin 2021/1967 Esas, 2023/1029 Karar sayılı ilamı ile ilk derece mahkemesi kararı faizin türü bakımından düzeltilerek hükmedilen yabancı para alacağının 22.06.2017 tarihinden itibaren 3095 sayılı Kanun'un 4/a maddesi uyarınca belirlenen faizi ile alacağın tahsiline kesin olarak karar verilmiştir. Yine, davacı tarafından banka hesabındaki paranın çekilmesi nedeniyle İstanbul Anadolu .... Tüketici Mahkemesince açtığı 2020/696 Esas sayılı dosyada ise mahkemece 100.077,63 TL'nin 09.07.2007 tarihinden itibaren avans faizi ile birlikte tahsiline karar verilmiş, bu hükme yönelik davalı vekilinin istinaf başvurusu İstanbul BAM 12. HD'nin 2021/1161 Esas - 2023/1164 Karar sayılı ilamıyla reddedilerek hüküm kesinleşmiştir. Yukarıda anılan Dairemizin 2021/1967 Esas sayılı dosyasındaki hükümde, 09.07.2007 tarihinden itibaren faize hükmedilmiştir. İstanbul BAM 12. HD'nin 2021/1161 Esas sayılı dosyasında da 09.07.2007 tarihinden itibaren faize hükmedilmiştir. Her iki dosya ile bu dosya mevduat hesabı ilişkisinden kaynaklanmaktadır. Mevduat hesabında bulunan paranın, mevduat hesabı sahibinin ilk talebinde ödenmesi gerekir. Dolayısıyla, hesaptaki paranın davacının hesabından usulsüz çekildiği tarihten itibaren davalının faizden sorumlu olduğunun kabulü gerekir. Kaldı ki davacı, hesabından paranın haksız çekilmesiyle birlikte bu paranın bankadaki gelirlerinden mahrum kaldığına göre, davalı bankanın eylem tarihinden itibaren faiz ödemesi, mevduat ilişkisinin de bir gereğidir. Bu nedenle davacının 09.07.2007 tarihinden itibaren alacağına faiz isteme hakkının bulunduğu anlaşılmaktadır. Davacının daha önce açtığı davada olay tarihi ile ıslah tarihi arasında işleyen faiz alacağından vazgeçtiğine dair beyanı bulunmamaktadır. Nitekim Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun

2017/1628 Esas - 2018/1098 karar sayılı kararında, "Somut olay bakımından dava dilekçesinde istenmeyen fakat ıslah dilekçesinde istendiği için dava tarihi ile ıslah tarihi arasında işleyen faiz alacağına hükmedilmeyen ilk davadan sonra, bu dönem faiz alacağının yeni bir dava ile istenip istenemeyeceği ve bunun şartlarının ne olduğu hususu üzerinde de durulmalıdır. Bunun için öncelikle faiz alacağı, bunun ferî niteliği, talep edilme şartları ve özellikle sona erme bakımından asıl borçla arasındaki ilişkinin açıklanması gerekir." denilerek benzer bir olay tartışılmış ve sonuçta, davacının ilk davanın dava tarihi ile ıslah tarihindeki alacağından açıkça vazgeçmediği ve asıl alacağın da tam ödenmek suretiyle sona ermediği bir dönemde eldeki davayı açtığı tartışmasız olan davada talebin kabulüne karar verilmiştir. Daha önceki davada faizin talep edilmemiş olması, daha sonra yani eldeki davayla talep edilmesi mümkün olup davalı vekilinin aksi yöndeki istinaf sebebinin reddi gerekmiştir.İlk derece mahkemesince bankacı bilirkişiden alınan raporda, paranın haksız çekildiği tarih olan 09.07.2007 tarihi ile asıl alacağın talep edildiği davadaki talebin ıslah tarihi olan 01.04.2015 tarihi arasındaki faiz alacağının hesaplandığı, buna göre 09.07.2007 tarihine kadar usulsüz çekilen tutar toplamının 33.400,00 TL olduğu, 16.04.2008 tarihine kadar çeşitli tarih ve tutarlarda usulsüz çekilen tutarın 68.563,00 TL'ye ulaştığını, bu tutar için 09.07.2007 ile 01.04.2015 dönemi için hesaplanan faizin 93.584,46 TL olduğu belirlenmiştir.Davacının banka nezdindeki hesaplarının boşaltılmasında, güven ve itibar kurumu olarak en küçük kusurlarından dahi sorumlu olan banka sorumludur. Bu hususta davacıya yüklenebilecek herhangi bir kusur bulunmamaktadır. Paranın bankanın kusuru ile çekildiği yukarıda belirtilen ve kesinleşen yargı kararları ile sabittir. Yukarıdaki sıralanan yargı kararları ile davacının hesabından usulsüz şekilde paralar çekildiği ve bu paraların hesaba iade edilmesi gerektiği açık şekilde belirlenmiştir. Bu nedenle banka zarar ve ferilerinden sorumlu olduğu gibi davacının müterafik bir kusuru bulunmamaktadır. Davacının faiz kaybına dayalı munzam zarar olarak açıkladığı talebi, bankadaki parasının usulsüz şekilde kullanılması nedeniyle bu tarih ile ıslah tarihi arasındaki ana para faizine ilişkindir. Bu nedenle dilekçedeki temerrüt ve munzam zarar ibarelerine bu anlamın yüklenmesi talep açısından uygundur. Aksi kabul, davacının anayasa ile korunan mülkiyet hakkının ihlali anlamına gelecektir. Davacının faiz alacağının doğduğu hususunda ayrıca bir ispata gerek bulunmamaktadır. Zira yukarıda belirtilen kararlarda aynı hesaba bağlı bir kısım alacaklar yönünden 09.07.2007 tarihinde temerrüt olgusunun oluştuğu kabul edilmiştir. Aynı banka şubesindeki farklı tür hesaplarda usulsüzlük yapılması nedeniyle bu hesap bakımından da TBK'nın 117. maddesi gereğince temerrüt oluştuğu açıktır. Bu nedenle davacı tarafından gönderilen 29.05.2017 tarihli ihtar bir temerrüt ihtarı olmayıp önceki davada talep edilmeyen faizin ödenmesi istemidir. Temerrüdün daha önce gerçekleştiği taraflar arasında görülüp neticelenen davalar ile sabittir. Güven ve itibar kurumu olan bankanın veya çalışanlarının gerekli incelemeleri yapmaksızın, davacının davalı banka nezdindeki hesaplarında yapmış olduğu işlemlerden banka sorumludur. Önceki davada 02.04.2015 ıslah tarihinden sonra faiz tahsil edilmiş olup bu davada ise haksız çekim tarihi olan 09.07.2007 tarihinden 02.04.2015 tarihine kadar faizin talep edilmesi nedeniyle derdestlik ve mükerrer bir tahsilden söz edilemez. Mahkemece yapılan bilirkişi incelemesi ve alınan rapor yeterli olup, davalının kusuru, alacağın temerrüt tarihi yukarıda incelenen ilamlarla kesinleştiğinden, davalı vekilinin yerinde görülmeyen tüm istinaf başvuru nedenlerinin reddine karar vermek gerekmiştir.

Davacının istinaf başvurusunun incelenmesinde; davacının talebi, önceki ilamlarda belirlenen ve kesinleşen temerrüt tarihi olan 09.07.2007 ile ilk davada faizin talep edildiği ıslah tarihi olan 02.04.2015 tarihi arasında işlemiş faize ilişkindir. Buradaki faiz, bankada bulunan paraya uygulanan ana para faizi niteliğindedir. Bu tür bir faizin ayrıca dava konusu hâline getirilip harçlandırılması ve bağımsız bir alacak olarak ileri sürülmesi hâlinde, TBK'nın 121. maddesindeki "temerrüt faizine ayrıca temerrüt faizi yürütülmez" kuralına aykırılık oluşturmayacaktır. Zira talep edilen alacak, davacının bankadaki mevduat hesabında yapılan usulsüzlük nedeniyle davacının uğradığı ve bu usulsüzlüğün yapılmaması hâlinde bankanın ödeyeceği faizin munzam zarar olarak tahsilidir. Hukuki niteleme mahkemeye ait olup davacının talebi, işlemiş faize ilişkindir. Faiz alacağının hüküm altına alınabilmesi için zararın ayrıca kanıtlanması gerek yoktur. Aksi kabul Anayasa ile güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlalini teşkil edecektir.Bu durumda temerrüt tarihi ile ıslah tarihi arasındaki munzam zarar olarak açıklanan, işlemiş faiz alacağının harçlandırılarak dava açılması nedeniyle, hükmedilen alacağa, ihtarla verilen sürenin dolmasından itibaren temerrüt faizi uygulanması gerekirken TBK'nın 121. maddesine yanlış anlam verilerek, hüküm altına alınan alacağa temerrüt faizi uygulanmaması hukuka aykırı bulunmuş, davacı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile ilk derece mahkemesi hükmünün bu bakımdan düzeltilmek üzer kaldırılarak alacağın faizi ile birlikte tahsiline karar vermek gerekmiştir. Buna göre, harçlandırılıp ayrı ve bağımsız bir alacak olarak talep edildiğinden, bu alacak için davacının temerrüt faizi talep hakkının bulunduğunun kabulü gerektiği sonucuna ulaşılmıştır. Davacı vekili, bu davaya konu ettiği birikmiş faiz alacağını, Kadıköy ..... Noterliğinin 29.05.2017 tarihli ihtarı ile talep ettiği, ihtarnamede yedi günlük ödeme öneli tanındığı, tebliğ tarihinden itibaren yedi günlük sürenin dolduğu 07.06.2017 tarihinde davalının temerrütünün oluştuğu oluştuğu anlaşılmaktadır. Davacının, eldeki davada talep ettiği alacağa 07.06.2017 tarihinden itibaren 3095 sayılı Kanun'un 2/2. maddesi uyarınca ticari temerrüt faizi uygulanmasına karar vermek gerekmiştir. Yukarıda açıklanan hususlar dikkate alındığında, ilk derece mahkemesinin tavzih talebiyle ilgili ek kararının ve hükmün tamamlanmasına ilişkin ek kararının da kaldırılması gerekmiştir.

Açıklanan bu gerekçelerle, dosya üzerinden yapılan istinaf incelemesi sonucunda, davalının istinaf başvurusunun esastan reddine; davacı vekilinin istinaf başvurusunun HMK'nın 353/1.b.2 hükmü uyarınca kabulü ile ilk derece mahkemesinin istinafa konu asıl kararının kararının ve hükmün tavzihine ilişkin 03.08.2023 tarihli tavzih kararı ile 19.07.2023 tarihli hükmün tamamlanmasına ilişkin ek kararın kaldırılmasına, davanın esası hakkında Dairemizce yeniden karar verilmesine dair aşağıdaki hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan gerekçelerle;

Davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine; davacı vekilinin istinaf başvurusunun HMK'nın 353/1.b.2 hükmü uyarınca kabulü ile ilk derece mahkemesinin istinafa asıl kararının ve hükmün tavzihine ilişkin 03.08.2023 tarihli tavzih kararı ile 19.07.2023 tarihli hükmün tamamlanmasına ilişkin ek kararın kaldırılmasına, davanın esası hakkında Dairemizce yeniden karar verilmesine, bu doğrultuda;

1-Davanın kısmen kabulü ile 93.584,46 TL alacağın, 07.06.2017 tarihinden itibaren işleyecek ve 3095 sayılı Kanun'un 2/2. maddesi uyarınca avans esasına göre belirlenecek temerrüt faiziyle

birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine, davacının fazlaya ilişkin isteminin reddine,

2-Hükmedilen alacak üzerinden hesaplanan 6.392,75 TL harçtan, peşin alınan 1.683,35 TL harcın mahsubu ile bakiye 4.709,40 TL nispi karar harcının davalıdan tahsili ile Hazineye gelir kaydına,

3-İş bu karar tarihinde yürürlükte olan AAÜT uyarınca, davanın kabul edilen bölümü üzerinden hesaplanan 45.000,00 TL avukatlık ücretinin davalıdan alınıp davacıya verilmesine,

4-İş bu karar tarihinde yürürlükte olan AAÜT uyarınca, davanın reddedilen bölümü üzerinden hesaplanan 5.015,54 TL avukatlık ücretinin davacıdan alınıp davalıya verilmesine,

5-Davacı tarafından harcanan 31,40 TL başvurma harcı ve 1.683,35 TL peşin harç toplamı olan toplam 1.714,75 TL harç giderinin davalıdan alınarak davacıya verilmesine,

6-Davacı tarafından ilk derece aşamasında sarf edilen 1.435,00 TL yargılama giderinin, davadaki haklılık oranlarına göre belirlenen 1.361,95 TL'lik kısmının davalıdan alınıp davacıya verilmesine, bakiye kısmın davacı üzerinde bırakılmasına,

7-Davalı tarafından ilk derece aşamasında sarf edilen 100,00 TL yargılama giderinin, davadaki haklılık oranlarına göre belirlenen 5,09 TL'lik kısmının davacıdan alınıp davalıya verilmesine, bakiye kısmın davalı üzerinde bırakılmasına,

8-Taraflarca yatırılan gider avansından artan kısmın HMK'nın 333. maddesi gereğince karar kesinleştikten sonra yatırana iadesine,

9-İstinaf aşamasındaki harç ve yargılama giderleri yönünden:

a-Davacı tarafından yatırılan istinaf başvuru harcının Hazineye gelir kaydına; davacı tarafından yatırılan istinaf peşin karar harcının, talebi hâlinde, ilk derece mahkemesince davacıya iadesine,

b-Davacı tarafından sarf edilen istinaf başvuru harç gideri 738,00 TL ile 230,00 TL posta masrafı olmak üzere toplam 2.560,70 TL kanun yolu giderinin davalıdan alınarak davacıya verilmesine,

c-Davalı tarafından yatırılan istinaf başvuru harcının Hazineye gelir kaydına; davalı tarafından yatırılan istinaf peşin karar harcının, talebi hâlinde, ilk derece mahkemesince davalıya iadesine,

d-Davalı tarafından yapılan kanun yolu giderinin kendi üzerinde bırakılmasına,

10-Gerekçeli kararın Dairemiz Yazı İşleri Müdürlüğünce taraf vekillerine tebliğine,

11-Karar kesinleştikten sonra dosyanın, kararı veren ilk derece mahkemesine gönderilmesine dair;

HMK'nın 353/1.b.2 maddesi uyarınca dosya üzerinden yapılan istinaf incelemesi sonucunda, 12.02.2026 tarihinde, oy birliğiyle ve temyiz yolu açık olarak karar verildi.

KANUN YOLU : HMK'nın 361. maddesi uyarınca, iş bu gerekçeli kararın taraf vekillerine tebliğ tarihlerinden itibaren iki haftalık süreler içinde temyiz yolu açıktır.